

4. Закон України «Про Національну поліцію» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19>.
5. Наказ МВС України від 25.12.2015 №1631 (зі змінами) «Про організацію добору (конкурсу) та просування по службі поліцейських» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0306-16>.
6. Наказ МВС України від 09.02.2016 №90 «Про затвердження Положення з організації перевірки рівня фізичної підготовленості кандидатів до вступу на службу в Національну поліцію України» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0306-16>.
7. Наказ МВС України від 03.04.2017 №285 «Про затвердження Положення про діяльність медичної (військово-лікарської) комісії МВС» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0559-17/sp:max20>.
8. Закон України «Про запобігання корупції» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1700-18>.
9. Закон України «Про очищення влади» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1682-18>.

*Жеглінська Т.О.,
викладач кафедри теорії та історії
держави і права
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

ДОКТРИНАЛЬНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «МЕДИЧНЕ СТРАХУВАННЯ»

При підготовці тез цієї доповіді визначено за мету з'ясувати існуючі в сучасній правовій доктрині підходи до розуміння поняття «медичне страхування». Дане питання набуває особливої актуальності в умовах розбудови Української держави як соціальної та правової, а також з огляду на необхідність забезпечення реалізації кожним своїх конституційних прав, важливе місце серед яких займає право на охорону здоров'я, медичну допомогу та медичне страхування. Найменш дослідженим серед складових цього комплексного конституційного права є право на медичне страхування. Дослідження цієї можливості неможливе без з'ясування значення терміно-поняття «медичне страхування».

Вітчизняні правники Н.Б. Болотіна та Л.М. Підгорна розглядають поняття «страхування» як одну зі складових словосполучення «медичне страхування» й інтерпретують його у такий спосіб: «це система правових, економічних та організаційних відносин щодо захисту майнових інтересів громадян та юридичних осіб у разі настання певних подій (страхових випадків), визначених законодавством або договором. Страхування, за рахунок грошових фондів, що формуються шляхом оплати фізичними та юридичними осо-

бами страхових платежів (страхових внесків, страхових премій) та доходів від розміщення коштів цих фондів. Об'єктами страхування можуть бути майнові інтереси, пов'язані з: життям, здоров'ям, працездатністю та додатковою пенсією страхувальника або застрахованої особи (особисте страхування); володінням, користуванням і розпорядженням майном (майнове страхування)». [1, с. 609]

Інший науковець, В.Ю. Стеценко, визначає медичне страхування як сукупність правових норм, що регулюють суспільні відносини щодо захисту майнових інтересів фізичних осіб при отриманні медичної допомоги у разі настання страхових випадків, визначених договором страхування або чинним законодавством за рахунок страхових грошових фондів, які формуються зі страхових внесків [2, с. 123].

Окремі судження про цей соціальний феномен містяться у законопроектах «Про загальнообов'язкове державне соціальне медичне страхування в Україні» від 11.02.2015 р. [3] та «Про фінансування охорони здоров'я та загальнообов'язкове медичне страхування в Україні» від 04.10.2018. №. 916 [4].

Так, у законопроекті «Про загальнообов'язкове державне соціальне медичне страхування в Україні» ст. 2 закріплено такі положення:

1) загальнообов'язкове державне соціальне медичне страхування є складовою частиною системи загальнообов'язкового державного соціального страхування і формою соціального забезпечення населення у сфері охорони здоров'я; 2) метою загальнообов'язкового державного соціального медичного страхування є встановлення гарантій для захисту прав громадян на отримання безоплатної медичної допомоги на засадах соціальної рівності і доступності незалежно від віку, статі, стану здоров'я за рахунок коштів загальнообов'язкового державного соціального медичного страхування; 3) загальнообов'язкове державне соціальне медичне страхування спрямоване на: забезпечення рівного права громадян на доступність медичної допомоги; отримання безоплатної медичної допомоги; забезпечення сталого гарантованого фінансування надання медичної допомоги; досягнення високого рівня стану здоров'я населення [2.]

У іншому законопроекті, а саме «Про фінансування охорони здоров'я та загальнообов'язкове медичне страхування в Україні» №9163 від 04.10.2018 у ст. 13 містяться такі приписи щодо досліджуваного нами терміно-поняття: 1) загальнообов'язкове медичне страхування – це вид обов'язкового страхування, спрямований на забезпечення конституційних прав громадян на охорону здоров'я та реалізацію державних гарантій на одержання безоплатної медичної допомоги та медичне страхування; 2) є формою фінансового забезпечення витрат населення України, що можуть бути понесені на лікування, діагностику, профілактику, реабілітацію, забезпечення ліками та засобами медичного призначення тощо у разі хвороби, нещасного випадку, в межах, визначених Програмою страхування, за рахунок грошових фондів (страхових резервів страховиків та коштів Резервного Фонду загальнообов'язкового ме-

дичного страхування), що формуються шляхом сплати страхувальниками страхових платежів (страхових внесків, страхових премій) за договорами загальнообов'язкового медичного страхування, у тому числі за рахунок асигнувань з державного та місцевих бюджетів, отримання доходів від розміщення коштів цих фондів та з інших, передбачених цим законом джерел; 3) метою загальнообов'язкового медичного страхування є: встановлення гарантій для захисту прав громадян на отримання безоплатної медичної допомоги на засадах соціальної рівності і доступності незалежно від віку, статі, стану здоров'я за рахунок коштів загальнообов'язкового медичного страхування; забезпечення рівних прав громадян на одержання безоплатної медичної допомоги належного обсягу та якості; підвищення якості надання медичної допомоги, сприяння ефективному розвитку системи охорони здоров'я та створення умов для її належного використання; створення умов для розвитку ринкових відносин в системі охорони здоров'я [3.]

Аналіз суджень про досліджуване нами явище правової дійсності свідчить про те, що як у вітчизняному законодавстві відсутнє поняття «медичне страхування», так немає єдності щодо його розуміння і серед правників. Водночас, розгляд вищенаведених суджень про страхування, загальнообов'язкове державне соціальне медичне страхування та загальнообов'язкове медичне страхування свідчить про зв'язок медичного страхування із такими соціальними явищами, як здоров'я людини, охорона здоров'я, медична допомога, безоплатна медична допомога, а також про те, що такий зв'язок є не прямим, а опосередкованим, адже медичне страхування є передусім формою фінансового забезпечення витрат населення, що можуть бути понесені у разі потреби надання йому професійної медичної допомоги, тобто є економічною (а, точніше, фінансовою) гарантією таких можливостей людини, як право на охорону здоров'я та медичну допомогу.

Використані джерела:

1. Болотіна Н.Б., Підгорна Л.М. Медичне страхування Юридична енциклопедія : в 6-и т. редкол. : Ю.С. Шемшученко (гол. редкол.) та ін. – К. : Укр. енцикл., 2001. – Т. 3 : К – М. – С. 792.
2. Стеценко В. Ю. Медичне страхування у загальній системі страхування: правовий вимір. Право. 2017. 32 С.119-124. В. Ю. Стеценко //
3. Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування: України. Законопроект від 05.12.2019 № 341-ІХ-ВР. Відомості Верховної Ради України. 1999, № 46-47. Ст. 403.
4. Про фінансування охорони здоров'я та загальнообов'язкове медичне страхування в Україні: Закон України від . 04.10.2018. №. 9163 -ВР. Відомості Верховної Ради України. 2018. №. 9163.

*Лантух І.С.,
викладач кафедри теорії та
історії держави і права
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ НА ЗАХИСТ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ

Сьогодні кожен розуміє, що з виходом в глобальну мережу можуть виникнути проблеми, пов'язані з порушенням прав людини в процесі використання веб-технологій, в тому числі пов'язані з неналежною поведінкою людей, які діють в межах різних юрисдикцій, правової, політичної та інформаційної культури. Як відзначають дослідники, поява Інтернету не створила набору «нових моделей поведінки» - скоріше, він в значній мірі відтворює колишні моделі. Змінилися лише наслідки такої поведінки і проблеми, пов'язані з його регулюванням.

Станом на сьогодні перед державою і суспільством стоять важливі завдання: визначити і нові права і перспективи розвитку традиційних прав (в тому числі і забезпеченні захисту персональних даних в мережі Інтернет). Запропонувати концептуальні та прийнятні варіанти вирішення цих завдань і проблем, що виникають покликані законодавці, вчені, фахівці в області інформаційно-комунікаційних технологій, і це непросте.

Так, міжнародне визнання важливості проблеми персональних даних було закріплено ще в 1981 році прийняттям країнами Ради Європи Конвенції з захисту даних про особу при автоматизованій обробці інформації. Конвенція виходить з того, що права і інтереси особистості в умовах застосування новітніх інформаційних технологій, комп'ютерних і телекомунікаційних засобів можуть бути порушені в результаті несанкціонованого використання відомостей про особу їй же на шкоду, тим самим, звівши нанівець її природні права, що є основою свободи, справедливості і миру. Зазначені права слід захищати на законодавчому рівні.

В останні десятиліття число користувачів мережі Інтернет збільшилося багаторазово. Велика частина жителів планети так чи інакше використовують «світову павутину», залишаючи в ній свої персональні дані, в тому числі при реєстрації на тих чи інших ресурсу мережі [1, с. 123].

Комплекс заходів по захисту персональних даних включає в себе використання шифрувальних засобів, антивірусного захисту, захисту доступу до інформації індивідуальним паролем, аналіз захищеності, виявлення і запобігання вторгнень, управління доступом, реєстрацію та облік.

Звісно ж необхідно звернути увагу, що при укладенні угоди для користувача більшість компаній, що надають громадянам послуги в мережі Інтер-